

zsidókra vonatkozólag, mivel Vojtech Tuka miniszterelnök állítása szerint a magyarok egy ilyenre hivatkozva erőltetik az ügyet a szlovákoknál.⁸⁵

Miután a szlovákok által feltett kérdések politikai összefüggéseit tisztázták, Klingenfuss 1942. december elején kapcsolatba lépett a német követséggel, közölte a német válaszokat, de azzal a kéréssel, hogy csak akkor használják ezeket, „ha feltétlenül szükséges”. Ludint felhatalmazták, nyugtassa meg a szlovák kormányt afelől, hogy gyanakvása alaptalan, és a Birodalom zsidóellenes politikáját egységesen érvényesítik. A zsidókat sújtó intézkedések alkalmazásában vannak ugyan különbségek, de ezek abból adódnak, hogy a megállapodásokat az egyes érintett kormányokkal nem egyazon időben kötötték.

Klingenfuss leszögezte, hogy a magyar zsidókkal a Birodalomban nem tesznek kivételt, vagyis

- a magyar zsidókra is kivétel nélkül vonatkoznak a zsidókkal szemben hozott törvények;
- a Birodalomban és a megszállt területeken élő magyar zsidókra is vonatkozik a megkülönböztető jel viselését elrendelő intézkedés és az áttelepitési kötelezettség. Ezeket az intézkedéseket részben már alkalmazzák is velük szemben;
- az áttelepített magyar zsidók javait zárolták, amíg jogilag végérvényesen nem rendeződik a kérdés a magyar állammal;
- a vagyoni kérdést a területi elv alapján fogják rendezni, és tárgyalást kezdenek e tárgyban a magyar kormánnyal.

Jelezte továbbá Klingenfuss, hogy a magyar kormány fenntartásokkal fogadta azt a módot, ahogyan a magyar zsidók javait a megszállt Nyugat-Európában kezelik, s ezért magyar részről azt a kívánságot tolmácsolták, hogy ezeknek a vagyonoknak a kezelésére jelöljenek ki gondnokot.⁸⁶

A szlovák–magyar viszonyban a magyar zsidók szlovákiai helyzete továbbra is feszültség forrása volt. Dr. Mališ, a berlini szlovák követség tanácsosa ismételtlen érintkezésbe lépett Lutherral, és elmondta neki, hogy a magyarokkal folytatott tárgyalások során „nagy nehézségek” vannak. Szlovák részről a német vonalnak megfelelően közölték a magyarokkal, hogy vagy hazavitetik zsidó állampolgáraikat, vagy tudomásul veszik, hogy a Szlovákiában hatályos zsidóellenes intézkedéseket alkalmazzák velük szemben, az „áttelepítést” is beleértve. A magyarok az utóbbit nem fogadták el, de a magyar nemzetiségű zsidók hazavitelére sem mutattak túl nagy hajlandóságot. Dr. Mališ aggódott, hogy ha a szlovákok egyoldalúan döntenek és elkezdik a magyar zsidók „áttelepítését”, akkor a magyar kormány esetleg a magyarországi szlovákokon áll majd bosszút. „Ebben az összefüggésben a fajra való hivatkozás nem célravezető – húzta alá